

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

Hinc Siracides: Non laudes virum in specie suâ, Sir. 11. v. 1.

III. *Tanquam pietatis ante omnia sectanda commendator.* Ideò Servator in fine Evangelii: Quærite primùm regnum Dei, & justitiam ejus, &c.

Per regnum Dei hîc non intelligitur *regnum potentia*, de quo Psal. 103. v. 19. Psal. 135. v. 6. sed *1. Regnum gratia*, quod in ecclesiâ sceptro verbi & sacramentorum gubernat, Psal. 45. v. 7. Regni hujus consortes sunt omnes veri Christiani, qui propterea genus electum, Regale sacerdotium, gens sancta vocantur, 1. Petr. 2. v. 9.

Hoc regnum, sicut non venit cum observatione, h. e. externâ pompâ, Luc. 17. 20. sic etiam non est esca & potus, sed justitia, & pax & gaudium in Spiritu S. Rom. 14. 18.

2. *Regnum gloria*, de quo Sap. 5. v. 16. 17. Eò igitur omni studio contendere debemus, ut simus cives sanctorum & domestici Dei, Eph. 2. 19. Sic tandem hereditario accipiemus paratum nobis regnum à constitutione mundi, Matth. 25. 34. & coronam vitæ reportabimus, Apoc. 2. v. 10.

Hic magno studio & contentione opus est, ideò dicit Christus *in tei*, & quidem

ante omnia, hoc enim unicum est necessarium, Luc. 10. v. ult.

Contrarium à multis subinde fit, Mich. 2. v. 1. Ideò Servator ait: Læta porta, & spaciola via est, quæ ducit ad perditionem, Matth. 7. v. 13.

Nos proinde contendamus intrare per angustam portam, Luc. 13. v. 24. cum metu & tremore salutem operemur, Phil. 2. v. 12. & præbeamus corda nostra, & animas nostras, ut quæramus Dominum Deum nostrum, 1. Chron. 23. v. 19. sic inveniemus eum, Deut. 4. v. 29. Et cum eo omnia, quibus quoad animam & corpus indigemus. *Cum Dei enim sint omnia*, ubique Deum habens, simul habet omnia, ait Cyprianus. Et Assaph: Quid enim mihi est in cœlo? &c. Psal. 73. v. 25.

Verè *petra cordis nostri* in omnibus adversitatibus. Nisi lex tua gaudium meum, Psal. 119. v. 50. 92. Verè quoque *pars nostra*, primò *in vitâ*, est enim protector vitæ nostræ, Psal. 27. 1. Deinde *in morte*. Sive n. vivimus sive morimur, Domini sumus, Rom. 14. 8. & tandè portio nostra *in terrâ viventium*, in æternû, Psal. 142. 6. Largiatur id nobis Christus Jesus, benedictus in secula, Amen!

Dominica XVI. post Trinitatis.

Evangelium Luc. 7. v. 11. --- 17.

EXORDIUM.

DE Abrahamo refertur, quod ab Ephron Hethæo emerit *speluncam duplicem*, quam habuit in extremâ parte agri sui, in possessionem sepulchri, quo Saram defunctam conderet, quadringentis siclis argenti, cum

tamen aliàs non haberet hereditatem in terrâ istâ, nec vestigium pedis, Gen. 23. v. 16. Act. 7. v. 5.

Hoc *mysticè* intelligendum est. Abraham non ignarus erat, *se hominem esse mortalem*, ideò emit hunc agrum, non modò

modò pro demortuâ conjuge suâ Sarâ, sed hæreditariè in possessionem sepulchri, pro se & posteris suis, qui omnes ibidem sepulti sunt, idèd Jacobus morti vicinus, præcepit filiis suis: Ecce congregor ad populum meum: sepelite me cum Patribus meis in speluncâ duplici, quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre, in terrâ Canaan, quam emit Abraham cum agro, ab Ephron Hethæo, in possessionem sepulchri. Ibi sepelierunt eum & Saram uxorem ejus: ibi sepultus est Isaac cum Rebecâ, conjuge suâ: ibi & Lea condita jacet, Gen. 49. vers. 20. seqq.

Dicamus ab Abrahamo, ut & nos mortalitatis nostræ memores, in tempore de Dormitorio circumspiciamus, in quo aliquando condi velimus.

Et enim Domini est terra, & plenitudo ejus orbis terrarum, Psal. 24. v. 1. attamen plerumq; post mortem in eo loco, ubi nostri conditi sunt, sepeliri commodum videtur, sicut & Tobias senior filio suo mandavit, ut uxorem suam juxta se sepeliret, Tob. 4. v. 5.

Imprimis non incommodas meditationes hoc in nobis excitat, quod spelunca hæc, quam Abraham in possessionem sepulchri emit, spelunca dupliciter vocatur.

Sine dubio sic appellatur, quia duo habuit ostia: alterum per quod ingredi, alterum per quod egredi potuerunt. Sic cœmeteria nostra & tumulos, in quibus condimur, intueri debemus. Per unam enim speluncam sive ostium intramus, per alteram verò exhibimus, quando dicitur: Revertimini filii hominum, Psal. 90. v. 3. Quamvis enim omnibus nobis ob peccata moriendum sit: tamen non in sepulchris manebimus, sed prodibimus vicissim ex eisdem, non in ejusmo-

di infirmitate & fragilitate, quâ terræ mandati sumus: verùm in angelicâ claritate & gloriâ. Seminatur enim in corruptione, & resurget in incorruptione, 1. Cor. 15. 42.

Hujus rei multa specimina & exempla habemus, tam in V. quàm in N. T. in iis, qui non modo à morte abrepti, sed & à Prophetis, Christo & Apostolis resuscitati sunt, in quorum numerum & juvenis Nainiticus meritò referendus est, de quo audimus in prælecto Evangelio, quod jam feretro impositus, in magnâ populi frequentiâ civitate elatus fuerit. Christo verò commodum accedente, duellum quasi ortum est inter vitam & mortem. Attamen vita palmam obtinuit. Mors enim cedere, & defunctum adolescentem è vinculis suis, quibus ipsum constrinxerat, dimittere cogebatur, sicut pluribus ex Evangelio constat.

Nos absque ulteriori præambulo ipsam Evangelii tractationem aggrediemur, ex eodem meditaturi:

- I. Ἀρθρωπολογίαν sive notitiam nostri.
- II. Χριστολογίαν, sive notitiam Christi.

J. J.

Exegesis.

Pli veteres, in quibus est sapientia & prudentia, Hiob. 12. 22. profundas meditationes, ut aliis in rebus, sic & quod mortalitatem nostram concernit, nobis reliquerunt, ut inde occasionem caperemus, identidem cum Regio Psalte suspirandi: Notum fac mihi, Domine, finem meum, & mensuram dierum meorum, quis sit: ut sciam, quod desiturus sim, Ps. 39. v. 5.

Imprimis memoratu dignum est, quod Gr. Nyssensis scribit, super Græcis appellationibus, primi & secundi librorum Mosis.

Xx

Quia